

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*Our Mothers,
Ourselves:
Hereditary
Traits in
Tanakh*

Mrs. Rivka Kahan

ד' אדר א' תשס"ח • February 10, 2008

(1) במדבר פרק טז

(א) ויקח קרח בן צהור בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: (ב) ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם: (ג) ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהים רב לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה': (ד) וישמע משה ויפל על פניו: (ה) וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו וקריב אליו: (ו) זאת עשו קחו לכם מחותות קרח וכל עדתו: (ז) ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני ה' מחר והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש רב לכם בני לוי: (ח) ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: (ט) המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן ה' ולעמד לפני העדה לשרתם: (י) ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה: (יא) לכן אתה וכל עדתך הנעדים על ה' ואהרן מה הוא כי <תלוננו> תלינו עליו: (יב) וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: (יג) המעט פי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר: (יד) אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: (טו) ויחר למשה מאד ויאמר אל ה' אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם:

(2) שמואל א פרקים יא-יב

(יד) ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: (טו) ויילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני ה' בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני ה' וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד: **פ** (א) ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך (ב) ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הנה: (ג) הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי וימד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם:

(3) בראשית רבה (וילנא) פרשה ע

יט ויאסוף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה כינס כל אנשי מקומו אמר להם יודעים אתם שהיינו דחוקים למים וכיון שבא הצדיק הזה לכאן נתברכו המים אמרין ליה ומה אהני לך, אמר להון אין בעיין אתון אנא מרמי ביה ויהב ליה לאה דהוא רחים להדא רחל סגי, והוא עבד הכא גבכון שבעה שנין אוחרין, אמרין ליה עביד מה דהני לך, אמר להון הבו לי משכון דלית חד מנכון מפרסם ויהבון ליה משכונין ואזל ואייתי עליהון חמר משח וקופר, הוי למה נקרא שמו לבן הארמי שרימה באנשי מקומו, וכולי יומא הווי מכללן ביה וכיון דעל ברמשא אמר להון מה הוא כדן אמרין ליה את גמלת חסד בזכותך והווי מקלסין קודמוי ואמרין הא ליה הא ליה, היא לאה היא לאה, ברמשא אתון מעלתא וחפון בוציניא, אמר להון מהו כדן, אמרין ליה מה את סבור דאנן דכרין דכוותכון, וכל ההוא ליליא הווי צווח לה רחל והיא עניא ליה, בצפרא והנה היא לאה אמר לה מה רמייתא בת רמאה לאו בליליא הווי קרינא רחל ואת עניתי לי, אמרה ליה אית ספר דלית ליה תלמידים לא כך היה צווח לך אבוך עשו ואת עני ליה, ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי וגו', ויאמר לבן לא יעשה כן וגו', מלא שבוע זאת וגו', אי"ר יעקב בר אחא מכאן שאין מערבין שמחה בשמחה אלא מלא שבוע זאת וגו'.

(4) בראשית פרק ל

(ד) וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותיאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך: (טו) ותיאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותיאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: (טז) ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותיאמר אלי תבוא כי שכר שכרתית בדודאי בני וישכב עמך בלילה הוא: (יז) וישמע אלהים אל לאה ותלד ליעקב בן חמישי:

(5) רש"י בראשית פרק ל פסוק יז

(יז) וישמע אלהים אל לאה - שהיתה מתאוה ומחזרת להרבות שבטים:

(6) בראשית פרק לד

(א) ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: (ב) וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: (ג) ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער: (ד) ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: (ה) ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: (ו) ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: (ז) ובני יעקב באו מן השדה פשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: (ח) וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בביתכם תנו נא אתה לו לאשה: (ט) והתחתנו אתנו בנותיכם ותתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם: (י) ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה: (יא) ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: (יב) הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה:

(7) רש"י בראשית פרק לד

(א) בת לאה - ולא בת יעקב, אלא על שם יציאתה נקראת בת לאה, שאף היא יצאנית היתה, שנאמר (ל טז) ותצא לאה לקראתו ועליה משלו המשל (יחזקאל טז מד) כאמה כבתה):

8) תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יג עמוד ב

+איוב ל"ו לא יגרע מצדיק עיניו, בשכר צניעות שהיתה בה ברחל - זכתה ויצא ממנה שאול, ובשכר צניעות שהיה בו בשאול - זכה ויצאת ממנו אסתר. ומאי צניעות היתה בה ברחל - דכתיב +בראשית כ"ט+ ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא. וכי אחי אביה הוא? והלא בן אחות אביה הוא? אלא אמר לה: מינסבא לי? אמרה ליה: אין. מיהו, אבא רמאה הוא, ולא יכלת ליה. - אמר לה: אחיו אנא ברמאות. - אמרה ליה: ומי שרי לצדיקי לסגויי ברמיותא? - אמר לה: אין, +שמואל ב' כ"ב+ עם נבר תתבר ועם עקש תתפל. אמר לה: ומאי רמיותא? - אמרה ליה: אית לי אחותא דקשישא מינאי, ולא מנסיב לי מקמה. מסר לה סימנים. כי מטא ליליא, אמרה: השתא מיכספא אחותאי, מסרתינהו ניהלה. והיינו דכתיב +בראשית כ"ט+ ויהי בבקר והנה היא לאה, מכלל דעד השתא לאו לאה היא? אלא: מתוך סימנין שמסרה רחל ללאה לא הוה ידע עד השתא. לפיכך זכתה ויצא ממנה שאול. ומה צניעות היתה בשאול - דכתיב +שמואל א' י"ג+ ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל - זכה ויצאת ממנו אסתר. ואמר רבי אלעזר: כשהקדוש ברוך הוא פוסק גדולה לאדם - פוסק לבניו ולבני בניו עד סוף כל הדורות, שנאמר +איוב ל"ו+ וישבם לנצח ויגבהו (וגו'), ואם הגיס דעתו - הקדוש ברוך הוא משפילו, שנאמר +איוב ל"ו+ ואם אסורים בזקים וגו'.

9) בראשית פרק לא

(כו) ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשביעות חרב: (כז) למה נחפאת לברוך ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתוך ובכפור: (כח) ולא נטשתני לנשק לבני ולבנותי עתה הספלת עשו: (כט) יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: (ל) ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי: (לא) ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתני פן תגזל את בנותיך מעמי: (לב) עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וסח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם:

10) שמואל א פרק י

(א) ויסקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלא כי משחך ה' על נחלתו לנגיד: (ב) בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את דברי האתנות ודאג לךם לאמר מה אעשה לבני: (ג) וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאת שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת כפרות לחם ואחד נשא גבל יין: (ד) ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם: (ה) אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל נביאים ירדים מהבמה ולפניהם גבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים: (ו) וצלחה עליך רוח ה' והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר: (ז) והיה כי <תבאנה> תבאנה האתנות האלה לך עשה לך אשר תמצא ידך כי האלהים עמך: (ח) ונרדת לפני הגלגל והנה אנכי ירך אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעת לי את אשר תעשה: (ט) והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתנות האלה ביום ההוא: ט (י) ויבאו שם הגבעתה והנה חבל נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: (יא) והיה כל יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לכן קיש הגם שאול בנביאים: (יב) ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאול בנביאים: (יג) ויכל מהתנבות ויבא הבמה: (יד) ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ויבוא אל שמואל: (טו) ויאמר דוד שאול הגידה נא לי מה אמר לך שמואל: (טז) ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל: פ (יז) ויצעק שמואל את העם אל ה' המצפה:

11) שמואל א פרק י

(כ) ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: (כא) ויקרב את שבט בנימן <למשפחתו> למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא: (כב) וישאלו עוד בה' הבא עוד הלם איש ט ויאמר ה' הנה הוא נחבא אל הכלים: (כג) וירצו ויסקחו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה: (כד) ויאמר שמואל אל כל העם הריאתם אשר בחר בו ה' כי אין כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך: פ

12) שמואל א פרק טו

(טו) ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח לה' אלהיך ואת היותר החרמנו: ט (טז) ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר ה' אלי הלילה <ויאמרו> ויאמר לו דבר: ט (יז) ויאמר שמואל הלא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך ה' למלך על ישראל: (יח) וישלחך ה' בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד פלותם אתם: (יט) ולמה לא שמעת בקול ה' ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני ה': ט (כ) ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול ה' ואלך בדרך אשר שלחני ה' ואביא את אגג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי: (כא) ויסקח העם מהשלל צאן ויבקר ראשית החרם לזבח לה' אלהיך בגלגל: (כב) ויאמר שמואל החפץ לה' בעלות וזבחים כשמע בקול ה' הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: (כג) כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר עון מאסת את דבר ה' וימאסך ממלך: ט (כד) ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי ה' ואת דברך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: (כה) ועתה שא נא את חטאתי

וְשׁוּב עִמִּי וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לָהּ: (כו) וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵל שְׂאוּל לֹא אֲשׁוּב עִמָּךְ כִּי מֵאֲסַתְּהָ אֶת דְּבַר ה' וַיִּמְאַסְךָ ה' מֵהָיִוֹת מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל: ט (כז) וַיִּסָּב שְׂמוּאֵל לְלֶכֶת וַיַּחֲזֹק בְּכַנֵּף מְעִילוֹ וַיִּקְרַע: (כח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קְרַע ה' אֶת מְמַלְכוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ הַיּוֹם וּנְתַנָּה לְרַעְךָ הַטּוֹב מִמֶּךָ: (כט) וְגַם נֶצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַס כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחַס: (ל) וַיֹּאמֶר חֲטֹאתִי עִתָּה בְּבַדְנִי נָא נֶגֶד זְקֵנִי עִמִּי וְנֶגֶד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לָהּ אֵלֶיךָ: (לא) וַיָּשֻׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרֵי שְׂאוּל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שְׂאוּל לָהּ:

13) אברבנאל שמואל א פרק טו

גם ראוי למלכים מדה רביעית שיהיה המלך איש חיל ולא ירא פני איש, ושאוול אמר כי יראתי את העם ואשמע בקולם, אבל דוד היה עושה משפט וצדקה לכל עמו ולא היה ירא מפני איש ולא נושא פנים.

14) שמואל א פרק יט

(יא) וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים אֶל בֵּית דָּוִד לְשַׁמְרוֹ וְלְהַמִּיתוֹ בְּבֹקֶר וַתִּגְדַּל דָּוִד מִיכָל אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר אִם אֵינְךָ מִמְּלֹט אֶת נַפְשְׁךָ הַלְיָלָה מִחַר אֶתָּה מוּמָת: (יב) וַתֵּרֶד מִיכָל אֶת דָּוִד בְּעַד הַחַלּוֹן וַיִּלְךְ וַיִּבְרַח וַיִּמְלֹט: (יג) וַתִּקַּח מִיכָל אֶת הַתְּרָפִים וַתִּשֶׂם אֶל הַמַּטָּה וְאֶת כְּבִיר הָעַזִּים שָׂמָה מֵרַאשֵׁיתוֹ וַתִּכְסֶּה בַּבָּגָד: ט (יד) וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת דָּוִד וַתֹּאמֶר חַלָּה הוּא: פ (טו) וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל אֶת הַמַּלְאָכִים לְרַאוֹת אֶת דָּוִד לֵאמֹר הֲעָלוּ אֹתוֹ בַּמַּטָּה אֵלַי לְהַמָּתוֹ: (טז) וַיָּבֵאוּ הַמַּלְאָכִים וְהִנֵּה הַתְּרָפִים אֶל הַמַּטָּה וּכְבִיר הָעַזִּים מֵרַאשֵׁיתוֹ: (יז) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֵל מִיכָל לָמָּה כָּכָה רַמִּיתִנִּי וַתִּשְׁלַחִי אֶת אֲבִי וַיִּמְלֹט וַתֹּאמֶר מִיכָל אֶל שְׂאוּל הוּא אָמַר אֵלַי שְׁלַחֲנִי לָמָּה אָמִיתֶךָ:

15) שמואל ב פרק ו

(טז) וְהָיָה אַרְוֹן ה' בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכָל בַּת שְׂאוּל נִשְׁקָפָה בְּעַד הַחַלּוֹן וַתִּרְאֵהוּ אֶת הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּנֵי וּמִכְרַכְרַךְ לִפְנֵי ה' וַתִּבְזֹּ לוֹ בְּלִבָּהּ: (יז) וַיָּבֵאוּ אֶת אַרְוֹן ה' וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בְּמִקוֹמוֹ בַּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי ה' וּשְׁלָמִים: (יח) וַיִּכַּל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת הָעָם בְּשֵׁם ה' צְבָאוֹת: (יט) וַיַּחֲלֶק לְכָל הָעָם לְכָל הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל לְמַאִישׁ וְעַד אִשָּׁה לְאִישׁ חֲלֹת לַחֵם אַחַת וְאֲשָׁפָר אַחַד וְאֲשִׁישָׁה אַחַת וַיִּלְךְ כָּל הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: (כ) וַיָּשֻׁב דָּוִד לְבְרַךְ אֶת בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיכָל בַּת שְׂאוּל לְקַרְאֵת דָּוִד וַתֹּאמֶר מַה נִּכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אֲמָהוּת עַבְדֶּיךָ כְּהַגְלוֹת נְגִלוֹת אַחַד הַרְקִים: (כא) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל מִיכָל לִפְנֵי ה' אֲשֶׁר בָּחַר בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל בֵּיתוֹ לְצוֹת אֹתִי נְגִיד עַל עַם ה' עַל יִשְׂרָאֵל וְשַׁחֲקִיתִי לִפְנֵי ה': (כב) וַיִּקְלַתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהִיִּיתִי שָׂפֵל בְּעֵינֵי וְעַם הָאֲמָהוּת אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עִמָּם אֲכַבְּדָהּ: (כג) וּלְמִיכָל בַּת שְׂאוּל לֹא הָיָה לָהּ יָלֵד עַד יוֹם מוֹתָהּ: פ

16) שמואל א פרק כה פסוק מז

וְשְׂאוּל נָתַן אֶת מִיכָל בַּתוֹ אִשְׁתּוֹ דָּוִד לְפִלְטִי בֶן לִישׁ אֲשֶׁר מַגְלִים:

17) שמואל ב פרק ג

(יד) וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל אִישׁ בִּשְׁתּוֹ בֶּן שְׂאוּל לֵאמֹר תִּנְהַ אֶת אִשְׁתִּי אֶת מִיכָל אֲשֶׁר אָרְשִׁיתִי לִי בְמַאֲהַ עֲרֻלוֹת פְּלִשְׁתִּים: (טו) וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁתּוֹ וַיִּקְחָהּ מֵעַם אִישׁ מֵעַם פְּלִשְׁתִּיאֵל בֶּן <לוּש> לִישׁ: (טז) וַיִּלְךְ אֶתָּה אִשָּׁה הַלּוֹךְ וּבָכָה אַחֲרֶיהָ עַד בְּחָרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָנֶר לְךָ שׁוּב וַיָּשׁוּב:

18) בראשית פרק לט

(ד) וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיִּשְׂרַת אֹתוֹ וַיִּפְקְדֵהוּ עַל בֵּיתוֹ וְכָל יֵשׁ לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ: (ה) וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ וַיִּבְרַךְ ה' אֶת בֵּית הַמִּצְרַיִם בְּגִלְלַל יוֹסֵף וַיְהִי בְרַכְתָּהּ ה' כָּכָל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ בְּבֵית וּבַשְּׂדֵה: (ו) וַיַּעֲזֹב כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא יָדַע אֹתוֹ מֵאוֹמָה כִּי אִם הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יָפָה תֹאֵר וַיִּפָּה מְרָאָה: (ז) וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשְׁתּוֹ אֲדֹנָיו אֶת עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שְׂכָבָה עִמִּי: (ח) וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר אֵל אִשְׁתּוֹ אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא יָדַע אֹתִי מֵהַ בְּבֵית וְכָל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ נָתַן בְּיָדִי: (ט) אֵינְנוּ גְדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא חֲשַׁךְ מִמֶּנִּי מֵאוֹמָה כִּי אִם אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶתָּה אִשְׁתּוֹ וְאֵינְךָ אֶעֱשֶׂה הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְחֲטֹאתִי לֹאֲלֵהִים:

19) אסתר פרק ב

(ח) וַיְהִי בְהַשְׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ וּדְתוֹ וּבְהַקְבֵּל נְעוּרוֹת רַבּוֹת אֶל שׁוֹשַׁן הַבִּיכָה אֶל יָד הַגִּי שְׁמֵר הַנְּשִׁים: (ט) וַתִּיטֵב הַנְּעִרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לִפְנֵי וַיִּבְהַל אֶת תַּמְרוּקִיהָ וְאֶת מְנוּתָהּ לְתַת לָהּ וְאֶת שֶׁבַע הַנְּעוּרוֹת הָרֵאוּלוֹת לְתַת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת נְעוּרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים:

20) אסתר פרק ב

(טו) וּבְהַגִּיעַ תֵּר אֶסְתֵּר בַּת אֲבִיחַיִל דִּד מְרַדְּכִי אֲשֶׁר לָקַח לוֹ לְבַת לְבוּא אֶל הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דְּבַר כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יֹאמֶר הַגִּי סָרִיס הַמֶּלֶךְ שְׁמֵר הַנְּשִׁים וַתְּהִי אֶסְתֵּר נְשֹׂאת חוֹן בְּעֵינֵי כָל רְאִיָּה: (טז) וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ אֶל בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׁירִי הוּא חֲדָשׁ טַבַּת בְּשַׁנַּת שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ: (יז) וַיִּאָּהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל הַנְּשִׁים וַתִּשָּׂא חוֹן וְחֶסֶד לִפְנֵי מֶלֶךְ הַבְּתוּלוֹת וַיִּשָּׂם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיִּמְלִיכָהּ תַּחַת וְשָׂתִי: (יח) וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גְדוֹל לְכָל שְׂרָיו וַעֲבָדָיו אֶת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וַהֲנַחָה לְמַדִּינוֹת עֲשֶׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כִּיָּד הַמֶּלֶךְ: (יט) וּבְהַקְבֵּץ בְּתוּלוֹת שְׁנִית וּמְרַדְּכִי יָשָׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: (כ) אֵין אֶסְתֵּר מְגַדַּת מוֹלְדָתָהּ וְאֶת עַמָּה כְּאֲשֶׁר צָוָה עֲלֶיהָ מְרַדְּכִי וְאֶת מֵאֵמֶר מְרַדְּכִי אֶסְתֵּר עֲשֶׂה כְּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאִמְנָה אֹתוֹ: ט

(21) אסתר פרק ד

(יד) כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות:

(22) בראשית פרק כט

(טז) וילבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: (יז) ועיני לאה רכזות רחל היתה יפת תאר ויפת מראה:

(23) שמואל א פרק ט פסוק ב

ולו היה בן ושמו שאול בחר וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם:

(24) שמואל א פרק י

(כג) וירצו ויסקהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה: (כד) ויאמר שמואל אל כל העם הריאתם אשר בחר בו ה' כי אין כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך: פ

(25) שמואל א פרק טז

(ז) ויאמר ה' אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב: (ח) ויקרא ישי אל אבינדב ויעברו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר ה': (ט) ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר ה': (י) ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר ה' באלה: (יא) ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה: (יב) וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי פ ויאמר ה' קום משחהו כי זה הוא:

(26) שמואל א פרק יז פסוק מב

ובט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמוני עם יפה מראה:

(27) אסתר פרק ב

(ז) ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת:

(28) בראשית פרק לט

(ז) ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: (ח) וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בדי: (ט) איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים: (י) ויהי כדברה אל יוסף יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: (יא) ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: (יב) ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בגדה וינס ויצא החוצה:

(29) אסתר פרק ג

(א) אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו: (ב) וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחיים להמן כי בן צנה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא שתחנה: (ג) ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: (ד) ויהי <באמרם> כאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי:

(39) ירמיהו פרק לא

(יד) כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו: ט (טו) כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם ה' ושבו מארץ אויב: (טז) ויש תקנה לאחריתך נאם ה' ושבו בנים לגבולם: ט